

РЕШЕНИЕ

№ 7762

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **13269** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Л. К. Т. с постоянен адрес в [населено място], чрез адв. С., срещу заповед № ЗП-1043 от 23.10.2025г. на ректора на Националната спортна академия, с която е отменена присъдената на жалбоподателя научна степен „доктор на науките“, защитена на 28.06.2017г., и е обявена за невалидна дипломата на жалбоподателя с № 259/21.09.2017г. във връзка с посочената научна степен.

Жалбоподателят посочва, че процесната заповед е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила – неосигуряване на възможност на жалбоподателя да се запознае с административната преписка в цялост – по-конкретно със сигнала и становището на комисията за проверка на допустимостта му; несъобразяване, че сигналът е втори пореден, като по предходен такъв вече има постановен влязъл в сила акт за прекратяване на производството; конфликт на интереси на някои от членовете на Комисията по академична етика; докладът на комисията е подписан от лица, които не са нейни членове съгласно заповед № РД-09-1215 от 23.05.2025г. на МОН; не е спазен преклузивния срок по чл. 30, ал.9 и 10 от ЗРАСРБ, считано от датата на възлагане на проверката и без данни за изрично удължаване на този срок; липсват констатации от страна на Комисията по редовността на всеки етап от процедурата; нарушено право на защита на жалбоподателя поради несъбиране на поискани от него допълнителни доказателства. Твърди се още, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон – несъобразяване с утвърдените практики за наличие на плагиатство при над 20% съвпадащо съдържание; неизследване на въпроса кой е първоизточник на съответната информация – труда на жалбоподателя или този, от когото се твърди, че е плагиатствано. Поради това се иска от съда да отмени процесната заповед.

Претендират се разноски. Подробни съображения се излагат в писмена защита по съществуващото на спора.

Ответникът - ректора на Националната спортна академия, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд С. – град, II Отделение, 41 състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят притежава научна степен „доктор на науките“ в професионално направление 7.6. Спорт, присъдена му на 28.06.2017г. за дисертационен труд „Управление на миграцията в Република България“ съгласно диплома с рег. № 259 от 21.09.2017г. (л. 41 по делото).

Със сигнал рег. № 18-391 от 19.07.2022г. министърът на образованието е уведомен за наличие на плагиатство между дисертационен труд „Граничен контрол на чужденците в РБългария“, защитен в А. на МВР през 2015г. от Е. Ф.- от една страна, и дисертационен труд „Управление на миграцията в РБългария“, защитен през 2017г. и монографиите „Издаване на документи за самоличност и контрол на миграцията на населението в РБългария“, изд. 2016г., и „Управление на миграцията в РБългария“, изд.2019г. от Л. Т. – от друга страна. Със заповед № РД-09-3615 от 21.07.2022г. на министъра на образованието и науката е назначена комисия, която да извърши проверка за допустимост на сигнала. Същата с протокол № 123 от 26.07.2022г. е приела сигнала за допустим. Поради това със заповед № РД09-3683 от 29.07.2022г. на министъра на образованието и науката е възложено на Комисията по академична етика (КАЕ) да извърши проверка по същество на сигнала. Документацията по присъждане на научна степен на жалбоподателя е изпратена в МОН на 16.08.2022г. Със заповед № РД09-4027 от 30.08.2022г. на министъра на образованието и науката срокът за извършване на проверката е удължен с 30 дни. Видно от писмо № 0440-15 от 06.11.2023г. на зам.министъра на образованието и науката, в ход е избор на арбитри от страна на КАЕ. Видно от писмо № 0440-15 от 30.05.2024г. на зам.министъра на образованието и науката, намерени са двама от изискуемите по закон трима арбитри, от които единият впоследствие се е отказал да представи експертно становище. Поради това продължава търсенето и отправянето на покани до хабилитирани лица за арбитри в процедурата. Със заповед № РД09-3475 от 30.09.2024г. на министъра на образованието и науката е определен нов състав на КАЕ. Видно от протокол от заседание на КАЕ № 95 от 12.11.2024г. по т. 1 от дневния ред, е взето решение да бъдат отменени решенията по т. 4 от протокол № 94 от 22.10.2024г. на КАЕ (за превъзлагане на работата по сигнала от МОН на КАЕ на основание чл. 30, ал.2 от ЗРАСРБ), а по останалите сигнали, които са извън сроковете за работа на КАЕ, производствата да бъдат прекратени. С писмо № 0440-15 от 15.01.2025г. подателят на сигнала е уведомен за прекратяване на процедурата.

На 27.10.2025г. в МОН е входиран с № 18-391 същият сигнал от същия подател. С протокол № 211 от 31.01.2025г. Комисията по допустимост отново е приела сигнала за допустим. Със заповед № РД09-262 от 04.02.2025г. на министъра на образованието и науката е възложено на КАЕ, в състав след изменението му със заповед № РД09-4426 от 29.11.2024г., да извърши проверка по същество на сигнала в срок от 30 дни. Този срок е удължен с още 30 дни със заповед № РД09-505 от 26.02.2025г. на МОН. С решение по т.2 от протокол № 99 от 13.02.2025г. КАЕ е приела да се търсят арбитри по чл.30, ал.8 от ЗРАСРБ, които да дадат становище по сигнала. Видно от решението по т.1 от протокол № 101 от 17.03.2025г. КАЕ е намерила само един арбитър, поради което е продължила да търси още двама арбитри. Такива са определени с решение по протокол №

102 от 01.04.2025г. на КАЕ в състав след изменението му със заповед № РД-09-766 от 28.03.2025г. на МОН – проф. В. Г., доц. В. Ж. и проф. Н. Ц.. Видно от експертно становище от 07.04.2025г. на проф. Н. Ц., в дисертационния труд на жалбоподателя „Управление на миграцията в РБългария“, защитен през 2017г. се съдържа текст в обем от 30 стр., който е със 100% съвпадащо съдържание с текст от дисертационния труд на Е. Ф. на тема „Граничен контрол на чужденците в РБългария“, защитен през 2015г. Източникът не е цитиран в текста и библиографията, поради което е налице плагиатство. Същевременно общия обем на дисертацията на жалбоподателя е 457, т.е. плагиатството е 6,5% от целия труд. Същото се отнася и до монографията на жалбоподателя „Издаване на документи за самоличност и контрол на миграцията на населението в РБългария“, изд. 2016г., в която има съвпадане над 75% на съдържанието на 30 страници. Плагиатството е с ниска степен с оглед общия обем на монографията от 357стр. ISBN на монографията обаче е с дата от 2014г., а в системата Cobiss годината на издаване е 2016г. Поради това не става ясно кой е първоизточника на разглеждания текст. Съвпадение над 75% има и между 30 стр. от монографията „Управление на миграцията в РБългария“, изд.2019г., което е под 10% с оглед общия обем на монографията – 360стр. Видно от експертно становище от 02.05.2025г. на проф. В. Г., в дисертационния труд на жалбоподателя „Управление на миграцията в РБългария“, защитен през 2017г. се съдържат текстове на стр. 271 и др., които напълно съвпадат с текстове от дисертационния труд на Е. Ф. на тема „Граничен контрол на чужденците в РБългария“, защитен през 2015г., на стр. 87 и др. Същото се отнася и до монографията на жалбоподателя „Издаване на документи за самоличност и контрол на миграцията на населението в РБългария“, изд. 2016г., в която има съвпадане на текстове на стр. 49, 248 с текстове от дисертационния труд на Е. Ф. на тема „Граничен контрол на чужденците в РБългария“, защитен през 2015г., на стр. 30, 85 и др. Съвпадение има и на текстове от монографията „Управление на миграцията в РБългария“, изд.2019г., на стр. 218 и др., с текстове на стр. 87 и др. от дисертационния труд на Е. Ф. на тема „Граничен контрол на чужденците в РБългария“, защитен през 2015г. Поради това е налице използване на научни резултати на друго лице, в процедура за придобиване на начена степен „доктор на науките“ без позоваване или цитиране. Видно от експертно становище от 04.06.2025г. на доц. В. Ж., в дисертационния труд на жалбоподателя „Управление на миграцията в РБългария“, защитен през 2017г. стр. 269-310 съвпадат с почти 100% точност със стр. 85-113 от дисертационния труд на Е. Ф. на тема „Граничен контрол на чужденците в РБългария“, защитен през 2015г. Същото се отнася и до монографията на жалбоподателя „Издаване на документи за самоличност и контрол на миграцията на населението в РБългария“, изд. 2016г., в която има почти 100% съвпадане на стр. 49-51 и 269-310 със стр. 30-39 и 85-113 от дисертационния труд на Е. Ф. на тема „Граничен контрол на чужденците в РБългария“, защитен през 2015г. Почти 100% съвпадение има и на стр. 216-240 от монографията „Управление на миграцията в РБългария“, изд.2019г., със стр. 85-113 от дисертационния труд на Е. Ф. на тема „Граничен контрол на чужденците в РБългария“, защитен през 2015г. Поради това е налице плагиатство, което по отношение на дисертационния труд е незначително – 9 стр., а по отношение на монографиите е по-малко от 1/7 от общия обем на всяка от тях. Предмет на съвпадащите текстове е изброяване на факти, които няма как да се променят. Със заповед № РД09-1215 от 23.05.2025г. на МОН е сменен председателя на КАЕ. С решение по т.1 от протокол № 108 от 12.06.2025г. КАЕ е приела да се изпрати покана на проф. Ц. и доц. Ж. да потвърдят дали има плагиатство в посочените трудове. В редактирано становище от 17.06.2025г. проф. Ц. заявява, че е открито наличие на плагиатство по смисъла на §1, т.7 от ДР на ЗРАСРБ. Същото е направено и от доц. Ж. в допълнение от 23.06.2025г. Жалбоподателят е уведомен за воденото производство и е получил копие от анонимизирания сигнал и становищата на арбитрите с писмо от 09.06.2025г., по което е изразил

становище с вх. № 94-3671 от 16.06.2025г. Въз основа на така събраните доказателства с решение по т.1 от протокол № 109 от 01.07.2025г. КАЕ е потвърдила наличие на плагиатство, извършено от проф Л. Т. в дисертационен труд „Управление на миграцията в РБългария“, защитен през 2017г. в Н. и е предложила на министъра на образованието и науката да продължи процедурата по ЗРАСРБ. Протоколът е подписан от проф. Щ., проф. К., проф. П., проф. С. и акад. Т. като членове на КАЕ съгласно заповед № РД09-3475 от 30.09.2024г. на министъра на образованието и науката, изм. със заповед № РД09-4426 от 29.11.2024г. и заповед № РД-09-766 от 28.03.2025г. на МОН. Със заповед № РД09-1820 от 31.07.2025г. на МОН са подменени трима от членовете на КАЕ. Независимо от това доклада от дейността на КАЕ до МОН, входиран на 19.09.2025г., е подписан от онези членове на КАЕ, които са взели решение по същество на сигнала.

С писмо рег. № 0425-61 от 06.10.2025г. министърът на образованието и науката е възложил на ректора на Н. въз основа на доклада на КАЕ да упражни предвидените в чл. 35, ал.3 от ЗРАСРБ правомощия за отнемане на научна степен „доктор на науките“ на жалбоподателя. Жалбоподателят е уведомен за образуваното пред ректора на Н. производство и е получил писмото на МОН и доклада на КАЕ с писмо от 09.10.2025г., като на 21.10.2025г. е изразил становище. При тези фактически основания и съгласно чл. 35, ал.5 от ЗРАСРБ е издадена процесната заповед. Същата е връчена на жалбоподателя на 24.11.2025г. Жалбата срещу нея е подадена на 05.12.2025г.

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена от лице, адресат на административния акт в срока по чл. 149, ал.1 от АПК. Разгледани по същество настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна по изложените по – долу съображения.

Съгласно изискванията на чл. 168 от АПК настоящият състав следва да се произнесе по законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл. 35, ал. 5 във връзка с ал.1, т.1 от ЗРАСРБ. Заповедта е издадена в предвидената писмена форма, в която са изложени фактическите и правните основания за издаването ѝ и подробни мотиви, допълващи се от представената административна преписка. При издаване на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото жалбоподателят е уведомен за подадения сигнал, по който е образувано производството, за становищата на арбитрите и доклада на КАЕ, като му е дадена възможност да изрази становище. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е запознат със становището на комисията за проверка на допустимостта му, тъй като такава възможност не е предвидена в закона. В чл. 30, ал.11 от ЗРАСРБ е предвидена възможност за изразяване на становище от страна на жалбоподателя чак преди произнасяне на КАЕ, която действа само ако сигналът е допустим. Освен това съгласно чл. 30, ал.12 от ЗРАСРБ същата проверява редовността на всеки отделен етап на процедурата и не е констатирала недопустимост на сигнала. Не се споделят и твърдението, че сигналът е следвало да се приеме за недопустим, тъй като по същия такъв от 2022г. има влязъл в сила акт за прекратяване на производството. ЗРАСРБ не предвижда специални основания за прекратяване на производство по подадени сигнали. Поради това са приложими общите разпоредби на гл. VIII от АПК. Съгласно чл.116 от АПК производството по сигнала приключва с решение за отказ той да бъде уважен или с изпълнение на постановеното по него положително решение. Съгласно чл. 124, ал.1 от АПК сигнал, подаден повторно по въпрос, по който има решение, не се разглежда. В случая работата по сигнал вх. № 18-391 от 19.07.2022г. е приключила без постановено решение по него. КАЕ е решила да прекрати производството по него, но акт на компетентния орган по смисъла на чл.119 от АПК във връзка с чл.30, ал.1 от ЗРАСРБ – министърът на образованието и науката, липсва. Поради това е напълно допустимо

подаване на повторен сигнал във връзка със същите обстоятелства, тъй като по първия няма решение – нито отказ, нито уважаване на сигнала. Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя за конфликт на интереси на някои от членовете на Комисията по академична етика, като това твърдение нито е конкретизирано, нито е подкрепено с доказателства. Не е нарушение и факта, че докладът на комисията е подписан от лица, които не са нейни членове съгласно заповед № РД-09-1215 от 23.05.2025г. на МОН. Той е подписан от членовете на КАЕ, които са взели решението по сигнала и които не са променени като състав със заповед № РД-09-1215 от 23.05.2025г. на МОН. С тази заповед само е направена вътрешноорганизационна промяна на председателя на комисията, като един от членовете е станал председател, а старият председател е останал член на комисията. Оформянето на решението на КАЕ в доклад до министъра на образованието и науката е последващ технически акт, който също е довършен от този състав на КАЕ, който е взел решението. Що се отнася до срока по чл. 30, ал.9 и 10 от ЗРАСРБ, считано от датата на възлагане на проверката – 04.02.2025г., този срок, както и удължението му действително са изтекли към 19.09.2025г., когато е входиран доклада на КАЕ. Това обаче не е съществено нарушение, тъй като съобразно доказателствата по делото неспазването му не би се отразило на резултата от крайния, завършващ административното производство акт – процесната заповед. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 6049 ОТ 05.06.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 1648/2025 Г., V ОТД. НА ВАС. Не е нарушено правото на защита на жалбоподателя поради несъбиране на поискани от него допълнителни доказателства - дисертационния труд на Е. Ф. на тема „Граничен контрол на чужденците в РБългария“ и становище от нея, тъй като видно от експертните становища, същите са изготвени на база материали, предоставени от КАЕ, сред които и въпросния дисертационен труд. В част от тях са цитирани конкретни абзаци от този труд и трудовете на жалбоподателя. Следователно КАЕ се е произнесла, разполагайки с и вземайки предвид дисертационния труд на Ф..

Заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона. Съгласно чл. 30, ал.1 и 2, т.3 от ЗРАСРБ министърът на образованието и науката осъществява контрол върху откритите и неприключили процедури за придобиване на научна степен, както и за заемане на академични длъжности относно съответствието им с изискванията на този закон, правилника за прилагането му и правилниците на висшите училища, съответно на научните организации. Контролът се осъществява чрез проверки по собствена инициатива или по сигнал на заинтересовано лице, като обхваща наличие на плагиатство в дисертационните трудове и представените за оценяване публикации. Според легалната дефиниция за "плагиатство" в § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на ЗРАСРБ то е представяне за собствени на трудове, които изцяло или частично са написани или създадени от друго, или използването на публикувани от друго научни резултати, без позоваване или цитиране в процедурите за придобиване на научни степени или за заемане на академични длъжности. Следва да бъде посочено, че е налице известно припокриване на описанието за плагиатство в тази легална дефиниция със състава на престъплението по чл. 173, ал. 1 от Наказателния кодекс (НК), според който е наказуемо използването под свое име или под псевдоним на чуждо произведение на науката, литературата или изкуството или значителна част от такова произведение. В научната литература престъплението по чл. 173 от НК се описва като плагиатство, но очевидно законодателят е предвидил и друг административен ред за установяване на плагиатството за целите на развитието на академичния състав в Република България, като го е отграничил от престъплението плагиатство. Една от разликите е в значителната част или цялостното използване на чуждото произведение, което не е елемент от

плагиатството по § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на ЗРАСРБ. Поради това е достатъчно да е налице само частично използване на публикувани от друго научни резултати, без позоваване или цитиране, като е ирелевантен въпроса каква част от целия труд е плагиатстваното съдържание. В случая между дисертационния труд на жалбоподателя и дисертационния труд на Е. Ф. е установено почти 100% съвпадащо съдържание на 32 страници. Не се споделят доводите, че съвпадащите текстове касаят само описание на факти, защото видно от становището на проф. Г., цитираните текстове касаят не само факти, но и техния анализ, което включва определени изводи. Предвид горното съдът приема, че е налице установено по предвидения в закона ред плагиатство. Относно възраженията за първоизточник на съответната информация, предвид регистрирания през 2014г. ISBN (I. Standard B. Number) на монографията на жалбоподателя „Издаване на документи за самоличност и контрол на миграцията на населението в РБългария“, изд. 2016г., съдът намира същите за неотнормими, тъй като процесната заповед е мотивирана само с тази част от установеното плагиатство, която касае дисертационния труд на жалбоподателя, а не и с останалите му трудове – две монографии, където също има такива установявания.

Съгласно чл. 35, ал.1, т.1 от ЗРАСРБ се освобождава от академична длъжност лице когато бъде доказано по законоустановения ред плагиатство или недостоверност на представените научни данни в научните трудове, въз основа на които е придобило или е участвало в процедура за придобиване на научна степен, или е заело или е участвало в конкурс за заемане на академична длъжност. Според ал.2 на същата разпоредба в случаите по ал. 1, т. 1 се отнема и научната степен, придобита по реда на този закон, с която е свързано нарушението. Съгласно ал.5 в случаите по ал. 1, т. 1, ако лицето не заема академична длъжност, се отнема придобитата научна степен от ректора на висшето училище или от ръководителя на научната организация, които са я присъдили. Съгласно чл. 2, ал. 2 от закона, научните степени са: 1. "доктор" и 2. "доктор на науките", сред които е и процесната. Процесната заповед е издадена на основание чл. 35, ал.5 от ЗРАСРБ от ректора на това висше училище, в което е защитена и присъдена научната степен.

От горното следва, че актът на ректора на Н., с който е отменена присъдената научна степен на жалбоподателя и е обявена за невалидна дипломата за тази степен по същество има характера на отнемане по смисъла на чл. 35, ал.5 от ЗРАСРБ. Процесната заповед е законосъобразна и не са налице отменителните основания по чл. 146 от АПК. Поради това жалбата срещу оспорената заповед следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.3 от АПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение за осъществено процесуално представителство в минимален размер, определен съгласно чл. 37 от ЗПП във връзка с чл. 24 от НЗПП.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал.3 от АПК, Административен съд София-град, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. К. Т. от [населено място], чрез адв. С., срещу заповед № ЗП-1043 от 23.10.2025г. на ректора на Националната спортна академия.

ОСЪЖДА Л. К. Т. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната спортна академия сумата от

103 евро юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: